

അനൈകകൾ

പ്രഭാകരൻ

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, എം.എ.
ഇ ടി.പി.ജി.

PUBLISHERS:
THE MANGALODAYAM LTD.,
TRICHUR,

First Impression in Dhanu

1124]

[Copies 1000

All rights reserved by
Mrs. SREEDEVI CHANGAMPUZHA
"Sree Devi Mandiram"
EDAPPALLY.
(N. Travancore)

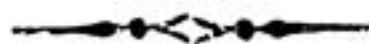
Price ;
Rupee One.

Printed at
The Mangalodayam Press,
Trichur.

കവിതകൾ

1. പ്രാർത്ഥന
2. പുഷ്പഗിരി
3. ഏകാഭിവാഞ്ഛ
4. അരിപ്പിറാവ്
5. ലോകം
6. യോഗാവിൻ്റെ സപ്തസ്തംഭം
7. മനുഷ്യമനസ്സ്
8. പാതിരാച്ചന്ദ്രൻ
9. പ്രേമസിന്ധു
10. ആരാധകൻ
11. മോഹിനി
12. വഞ്ചകി
13. മരിച്ചിട്ട്
14. അശ്വാശനം
15. മാവിൻ്റെ മുമ്പിൽ
16. രാഗനൈരാശ്യം
17. അപേക്ഷ
18. സല്ലാസം
19. അജ്ഞാതപ്രണയം
20. എൻ്റെ പ്രേമം
21. എൻ്റെ ഹൃദയം
22. കരുവിക്കുഞ്ഞിനോടു്
23. ഹൃദയപുഷ്പം
24. വാല്യകൃം വന്നാൽ
25. അറിയുന്നതെങ്ങനെ?
26. വഷാഗമം
27. കാട്ടുവാത്തിൻ്റെ കരച്ചിൽ

28. ഏകാന്തവാചി
29. ഫിമസ്താനം
30. ശങ്ക തോന്നിടം
31. കാത്തിരിക്കുകയെ
32. മൈതാനത്തിൽ
33. ഫലിക്കാത്ത ആശ
34. കെട്ടുപിണഞ്ഞ ചിന്തകൾ
35. ശുദ്ധശ്ചമം
36. ഉഷസ്സിൽ
37. അല്ല
38. വെറുപ്പ്
39. ബകരാദനത്താൽ
40. ദ്രവിപ്പ ചിത്തം
41. എന്റെ കൈയറുകൾ
42. ശുചീകരണം
43. ലി ലിൻഗ്
44. ലി ഫ്യൂ - ജെൻ
45. വെള്ളപ്പൊക്കം
46. പുതിയ ധാന്യം
47. മധുരചിത്രങ്ങളിൽ
48. പച്ചതാരോമണ്ഡവേളയിൽ
49. കപ്പലിൽ
50. ഒരു വിലാപം

പ്രാത്ഥന

മംഗളം 'നിപ്പുണ്' സിംഹം-
സനമേ, ജയിക്ക നീ
ഞങ്ങൾക്കു പുരാതന-
രാജ്യത്തിൻ നടുത്തുണേ!

ഇനിയും ചിരകാല-
മിതുപോലല്ലംപോലും-
മിടാം, തിളക്കാതെ,
വെൽക വെൽക നീ മേന്മേൽ!—

കേവലമിതുമാത്ര-
മാകാവൂ ശേഷിച്ചൊരേൻ
ജീവിതത്തിലും, ഹാ, മൽ-
പ്രാത്ഥന, ഭഗവാനേ!!

—മെൽ ജി ജനോ.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

പുഷ്പഗിരി

എങ്ങുപോകിലും
പൂവണിച്ചെണ്ടുകൾ
തിങ്ങിനില്പത-
ല്ലാതെ മരൊന്നുമേ

ലേശമെങ്കിലും
കാണാതിരിക്കുകിൽ
“യോഗിനോമല”-
യാണതെന്നാക്കുവിൻ!

—അജ്ഞാതനാഥം.

ഏകാഭിലാഷം

വിഷ്ണുപദത്തിലേയ്ക്കു നത്സിലങ്ങനെ
കൃഷ്ണപുരുഷൻ പറന്നുയരുന്നപോൽ
നിന്ദ്രമാമെന്തിനും മീതെയായ് 'നിപ്പുണ്'ന്റെ
വന്ദ്യമഹിമ വിലസട്ടെ മേൽക്കുമേൽ!

എന്നുമേ നൂനമീയാശയൊന്നല്ലാതെ
മന്നിതിൽ ഞങ്ങൾക്കു മററില്ലൊരാഗ്രഹം.

—ഹിറോ ഹിറോ.

അരിപ്പിറാവ്

പാദങ്ങൾ തത്തിപ്പറമ്പിലെങ്ങും
പാറിനടക്കുമരിപ്പിറാവേ!

പാവത്തം തോന്നിപ്പോം മാതിരിയിൽ
പാതം ചടച്ചോരരിപ്പിറാവേ!

ഉള്ളലിയും മാറുഴന്നുപോകും
തള്ളയില്ലാത്തോരരിപ്പിറാവേ!

വാ, വാ, നീയെൻകുഞ്ഞരിപ്പിറാവേ!
വാ, വാ, നീയെൻപൊന്നരിപ്പിറാവേ!

നമ്മൾക്കൊരുമിച്ചിരുന്നിവിടെ
നമ്മൾമധുരമായ്കേളിയാടാം!

— അമ്മോതിനാഥം.

ലോകം

പേമാരി വാരിക്കോരി—

 ചൊരിയുന്നേരം, സൈപരം
താമസിക്കുവാൻ തക്ക

 താവളം, സപ്തം നേരം—

അതുതാനീ നാം വാഴ—

 മുലകം!—ഞൊടിക്കുക

സൂരിതപ്പൂവുകൾ ചൊൽവു

 യാത്ര നാം നമോവാകം!

—സോഗി.

യോദ്ധാവിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ

ഉറച്ചുവയന്നെരി-
 ഞ്ഞുജ്വലിച്ചിടമ-
ഗ്രീഷ്മത്തിലെത്തളിർ-
 പ്പുൽക്കൊടിച്ചാത്തുപോൽ,
വേരറ്റു വീഴുന്നു,
 വാടുന്നു, മായുന്നു
പോരാളിപീരന്റെ
 പൊന്നിൻകിനാവുകൾ!

നീരിൽ വരച്ച
 വരകളായ്ത്തീരുന്നു
പാരിലവനാൻ
 പേരും പെരുമയും!!.....

—അജ്ഞാതനാഥ.

മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ്

അല്ലാ—മാനവനെന്നു പഠിച്ച് പഠിച്ച്—
നാണക്കി,ലാക്കായിട്ടും
ചൊല്ലിടാൻ, വിഴ് പഠിടാ,തുലകിലി—
നന്നത്തന്നവൻതന്നെ?
ചൊല്ലാത്ത പുരാതനതപമഴമി—
ഗ്രാമത്തിൽ മാറാം പെടാ—
തല്ലി, പെയ്യുവതി,നന്തേ പരിമളം
പൂവിട്ട തൈച്ചെമ്പകം?

—സുരയ്യകി.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

പാതിരാച്ചന്ദ്രൻ

പൊങ്ങിപ്പള്ളം

പയിൻമരച്ചാത്തുകൾ
തിങ്ങിക്കാടിനു പിന്നിൽ;

പാതിരാപ്പേമാരി
മുക്കിക്കളിപ്പിച്ച
പച്ചിലച്ചാത്തിൻ പഴുതിൽ;

ഭൂശ്രമാകുന്നിതിഴഞ്ഞിഴ -

ഞെത്തുന്ന
വശ്യസുധാകരബിംബം!

— അജ്ഞാനാമാം.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

പ്രേമസിന്ധു

‘ഏർ’സരിത്തിലെത്തരംഗമാലയി-
ലൊരു വെറും കൊച്ചുകൊതുവുതോണിയിൽ,
അമരം കൈവിട്ട ചകിതനായ്,ത്തനി-
ച്ചതാ ഗമിപ്പിതൊരവശനാചികൻ!
അതുചിധം, കഷ്ടം, പ്രണയസിന്ധുവൊ-
ന്നലയടിച്ചിങ്ങു കിടപ്പിതെന്നിൽ!
അസീമമാമതിൻ വിശാലതയ്ക്കുക-
ത്തമന്റിടുന്നുണ്ടെന്നഭയസൈകതം.
അറിവതില്ല ഞാനെവിടെയാണതെ-
ന്നരുതെന്നിങ്ങു നാലകന്നൊഴിയുവാൻ!
ഗഭീരസാഗരമിതിൻ സ്വഭാവവും
ഗഹനമാമൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂട മേ!!....

—സോനേ യോഷിറാഡ.

൯

ആരാധകൻ

മാറിയകലുവിൻ, മാറിയകലുവിൻ
മാറിയകലുവിൻ കൂട്ടുകാരേ!
അഞ്ചലിചെയ്തിടൊറ്റൊക്കിരുന്നു ഞാ-
നന്തിയാവോളമിത്താരുകളേ!!

—അജ്ഞാതനാഥ.

മോഹിനി

“കറുഞ്ചു ഞാൻ പാട”ത്തിരച്ചാത്തൊഴുകുന്ന
“കാണുകെ ഞാൻ പൂഞ്ചോല” ലാലസിപ്പൂ!—
ചേണാന്റെൻകണ്ണിനാ ലാവണ്യലക്ഷ്മിയെ—
കാണാൻ കഴിയുകില്ലെന്നിരിക്കിൽ,
സന്തതം പിന്നെയെപ്പൊക്കൊതിക്കുവ—
തെന്തിനാണയ്യോ, ഞാനിത്രമാത്രം?

—മുനാഗൻ കനാസുകെ.

വഞ്ചകി

“വന്നിടാമൊരറിമേഷത്തി-
നുള്ളിൽ ഞാൻ!”—

എന്നവൾ ചൊന്നതു മൂലം;

കൊയ്ക്കാരുനീണ്ട

മാസം മുഴുവനും

മുറത്തു കാത്തു ഞാൻ നിന്നു!—

കാലത്തു നേരത്തു

ചന്ദ്രനുദിക്കുന്ന

കാലംവരെ, കാത്തു നിന്നു!!—

—സോബേയ് ഫോഷ്.

മരിച്ചിട്ട്

അവസാനയാത്രയെൻ ഭവനത്തോ-
ടോതി ഞാ-

നവനീയിൽനിന്നും മറഞ്ഞാൽ—
മരണാസിതാംബരം മറയിട്ട
മജ്ജന്ധം

മണലിലടിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ—
തിരികൊളുത്താൻപോലുമായില്ലാ-
തെൻഗൃഹം

തിമിരത്തിലാണ്ടു കിടന്നാൽ —
പനയോലമേഞ്ഞൊരൻ നിലയത്തിൻ-
നികടത്തിൽ

പരിലസിക്കുന്ന തൈമാവേ,
മധുമാസമണയുമ്പോൾ മണൽമുറ..
തെന്താരുനാളും

മലർിടാൻ നീ മറക്കൊല്ലേ!!.....

—സുഗാധര മിച്ചിസാണെ.

൧൩

അശ്വാശനം

ആ മലയിൽപ്പുല്ലുചെത്തി
നിന്നിടുന്ന ബാലാ
അരുതു ചെത്തരുതവിടെ നി-
ന്നേവ,മവിടെ നിൽക്കുമ്പ്പുൽകൾ.
ഏറ്റമനേൻ ജീവനാഥ-
നദ്രസമിങ്ങെത്തും:
ഭദ്രമദ്രിയിലെത്തുണാവലി
മുററിനിൽക്കണമെങ്ങും.
നീളെ നീളെക്കുൾകളിക്ക്
നിൽക്കണമതെങ്ങും
നിജനിരവമതുരഗകുത്തിനൊ-
രമൃതഭക്ഷണമാകാൻ!

—കോക്കിനോമോട്ടോ
നോ ഹിറോമാറോ.

മാവിന്റെ മുമ്പിൽ

നിയതമവിടത്തിലാ -

കുൽപ്പുരച്ചാത്തിന്റെ
നികടഭവി നിൽക്കുന്ന

തൂംഗമാകുമേ,
കുസുമിതസുശീഷ്വ -

സ്മരനാം നിൻനേക്കു
കുതുകഭരമോടു ഞാൻ

നോക്കുന്ന വേളയിൽ
മനസി മമ തോന്നുന്നു,

ഓ, പൂർവ്വീകന്മാരെ
മഹിയിൽ, മമ മുന്നിൽ ഞാൻ
കാണുന്ന മാതിരി!

—ഓ കണ്ഠ

രാഗനൈരാശ്വം

ഭൂതലത്തിങ്കലെൻ വാഴ് തൊട്ടിന്നിമേൽ
ജാതരാം മന്ത്രിലാർക്കുമാർക്കും,
പെൺകൊടിമാരെയിന്നുക്കി, യനരാഗ-
മങ്കുരിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാഴ്ഗ്ഗം,
ഞാനാശ്രയിച്ചു മടുക്കുളൊന്നൊരിക്കലും
പൂണുവാൻ ഭർച്ചിയി കൈവരൊല്ലേ!

—കോക്കിനോമോട്ടോ
നോ ഹിറോമാറോ.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

അപേക്ഷ

വ്യപോലെയത്രയും നന്മത്താണെന്ന്
സഹോദരൻ മെയിലണിഞ്ഞ വസ്ത്രം
വീടത്തിടട്ടൊന്നവ,നാകയാൽ നീ
വീശായ്ക്കു കാരോ ബഹുശക്തിയായി!

—സുകാനോ യേ പ്രഭു.

സല്യാപം

‘ഇനാമി’ മൈതാനതലത്തിൽ മുറും
വനാളി വെള്ളിപ്പഴയ കുൽ മുക്കി,
അനല്പഭുസ്സാൻ സുധാംശു വിണ്ണി-
ലണഞ്ഞാരി രാത്രിയിലാത്തമോദം;

പരസ്വരം പ്രേമരസം പകൻ
പരശ്ശതം നമുവചസ്സു ചൊന്നും,
പുരസ്കൃതത്തിങ്ങനെ കൂടുകല്പി
വരാംഗി, രാഗാർഹുദന്തർ നമ്മൾ?... ..

—അജ്ഞാതനാഥ.

അജ്ഞാതപ്രണയം

ഉറച്ചുവായന്യന്റെടുമുഖാവുമ -
ഗ്രീഷ്മപ്രതപ്തമാം മൈതാനഭൂമിയിൽ,
വല്ലിപ്പടർപ്പുകൾക്കുള്ളിൽ വളരമ -
ചെപ്പുക്കുളിർച്ചെങ്ങിനീർമലരുപോൽ,
അത്രയ്ക്കു നശോച്യമാമൊരു വസ്തുവാ -
അജ്ഞാതമാകും പ്രണയമെന്നോർക്കുവിൻ!

— സുകാനോ യേ പ്രഭുപി.

ഭൂത, പ്രരിഷ്കാരം തൊട്ടുതേച്ചിട്ടില്ലാ -
ത്തീരാജ്യത്തേവം, കടൽക്കരയിൽ,
മുക്കുവന്മാർത്തൻ വലക്കുയർക്കെട്ടുകൾ
മുക്കിയലമ്പിത്തൊടുത്തുകെട്ടി,
ഏകനായ്ക്കാലം കഴിക്കുവാൻ യോഗമു -
ണ്ടാകുമെന്നയോ ഞാനോർത്തിരുന്നോ?

— ഓനോ നോ തക്കമുരാ.

മൻ

എന്റെ പ്രേമം

ദുർഗ്ഗമാഭിയിൽ ഗുഡ്മായ്നില്ക്കും
ശബ്ദരാശിപോലാണു മൽപ്രേമം
എത്ര മുററിത്തഴച്ചുയന്നാലെ...
നിത്തിരിയുമറിയുകില്ലാതും!

—കാനോ നോ യോഷിദി.

എന്റെ ഹൃദയം

“എത്ര സുന്ദരനപ്പമാ”നീവിധ-
മുദ്രസം ചിന്തചെയ്യുമെൻ മാനസം,
ആഞ്ഞു മുന്നോട്ടിരച്ചാൽതിട്ടതം
പാഞ്ഞുപോകുമൊരു നദിപോലെയാം;
എത്രയെത്ര ചിറകെട്ടു തീർക്കിലെ-
ന്തൊക്കെയും തച്ചുടച്ചു മുന്നോട്ടു പോം!

—സുകാനോ യേ പ്രഭു.

കുരുവിക്കുഞ്ഞിനോട്

കുലിതരസം പാറി-
പ്പറന്നു ചെന്നെൻ
മലരുകളിൽത്തത്തുനൊ-
രീച്ചുകളേ,
അയി, കുരുവിക്കുഞ്ഞേ, നീ-
മത്സ്യഘൃത്ത
ദേവിയല്ല, കിങ്ങനെ
തന്നരുത!

— ബാഷ്പം.

മഞ്ഞക്കുളികൾ

ഏതെപ്പോഴും

പുറമേ നോക്കുകിൽ ചിഹ്നം -
മൊരു ലേഖനമെന്നിയേ
കരിയും വസ്തുവി മുന്നിൽ
നരണത്തൻ ചിത്തവുഷ്ടമാം!

—കാനോ നോ യോമാച്ചി.

വാൽകൃം വന്നാൽ

കേൾക്കണം വരുന്നുണ്ടു
വാൽകൃമെ, നെന്നാലൊ-
രാൾക്കുടൻ മുറിവാതിൽ
ഭ്രൂചായ്ത്തട്ടിപ്പൂട്ടി,
ഇരിക്കാ, മനേപഷിച്ചാൽ
വീട്ടിലില്ലിപ്പോഴെന്നാ-
യുരയ്ക്കാ, മേവം കാണാ-
ത'രിക്കാ, മെല്ലാമൊക്കും!

—അജ്ഞാതനാഥ.

പഴയൊരപ്പടനിലമഴകിൽവീണ്ടും
പലപ്പൂക്കൾ പസന്തത്തിലണഞ്ഞു നിൽപ്പു.
ഇരുപതിനായിരം രണകുശലർ
നിരുപമപരാക്രമമിയന്ന യോധർ,
കരുമിച്ചുനോമനിച്ച മധുരസപര്യം
ശരി,യതു മുഴുവനും മണ്ണടിഞ്ഞു.
അവരിന്നില്ലവരുടെ കിനാവിലല്ല-
മവശേഷിച്ചിരിപ്പതീപ്പൂക്കൾമാത്രം!

—ബാഷോ.

അറിയുന്നതെങ്ങനെ?

കേൾക്കാൻ കൊതിച്ചുപോംമട്ടിൽ—ഏവം
രാപ്പാടി പാടാതിരിക്കിൽ,
ചെയ്തലറു മഞ്ഞുകാതെ—നീൽക്കും
ശൈലാവകീർണ്ണമിഗ്രാമം,
എമ്മട്ടറിയും വസന്തം—ഇങ്ങു
വന്നുപ്രസിക്കുമുദന്തം?

—നകാശകാസം.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

വർണനാമം

‘സൂ’രാജ്യത്തിൽത്തഴച്ചുപിടിച്ച
കോരപ്പല്ലകൾ ചുറ്റിലും മുററി,
ചേലിയന്നതിൻ ചാത്തിൽ മറഞ്ഞു
ലാലസിക്കുമെൻ പീടിതിൽപോലും,

ഇന്നെ ടൂറി,ലിതാ, പിഴയെന്തേ
വന്നുചേൻ കൊട്ടം ശീതകാലം!

—മിനാ മോട്ടോ നോ ജിഗയുക്കി.

അതിലേ പോകുന്നേരം -

തെൻപ്രതിബിംബം നോക്കി -
യവിടെ, കണ്ണാടിതൻമുന്നിൽ
ഞാൻ നിന്നേനല്ലം.

ഓ, കഷ്ടം! പരിചയ -

മില്ലല്ലോ വയോധിക -
നേകനാ, ഞൊരു മന്ത്രിൻ
തോന്നിപ്പോയെന്നിങ്ങേവം!

—കോക്കിനോട്ടമോട്ടോ
നോ ഹിറോ മാറോ.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

കാട്ടുവാത്തിന്റെ കരച്ചിൽ

അവിടെയുദധിയിങ്കൽച്ചെന്നുപററാനസംഖ്യം
ലവണസരണിയിങ്കൽക്കൂടിയെൻ തോണി പോകെ,
ചെവികളിലണയുന്ന നേതൂന്നേ,ത്താഴുമായി-
ട്ടവിടമധിപസിക്കും കാട്ടുവാത്തിൻ വിലാപം.

—സായ്ഗ്വോ മോഷി.

ഏകാന്തവാപി

ലോകാരംഭമുതൽ ജ്ഞാനമായെന്നപോ-
ലേകാന്തവാപിയെന്നുല്ലസിപ്പൂ.

ഇല്ലാരനക്കുമൊച്ചയും—യാതൊന്നും-
മില്ല. തുറക്കമാം ഭദ്രമായി!

മന്ദമിടയ്ക്കൊരിളക്കമതാ, കൊച്ചു-
മണ്ഡൂകമെന്നതിൽ ചാടിവീണു.

—ബാഷോ,

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ഹിമസ്താനം

ഏമ്പാനുനജത്തിക്കായ് മുകൾക്കൊമ്പിലെ-
ച്ചെമ്പകപ്പൂക്കൾ പഠിച്ചെടുക്കേ,

താഴത്തെച്ചിലുകൾ ചാഞ്ഞുലഞ്ഞങ്ങനെ
പീഴുന്ന മഞ്ഞുനീന്തുളളികളാൽ,

മുങ്ങിക്കുളിച്ചിതടിമുടി, ഞാൻ, തണ-
ത്തംഗങ്ങളെല്ലാം വിറച്ചുനിൽപ്പൂ!

—കോക്കിനോ മോട്ടോ
നോഹിറോ മാറോ.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ശങ്ക തോന്നിടാ

ചീകിടേ മോദപൂർവ്വം നീ
തൂക്കം നാദം ശ്രവിക്കവേ,
ചാകും നീയുടനെന്നാകും
ലോകത്തിൽ ശങ്ക തോന്നിടാ.

—ബാഷോ.

എന്റെ കൗശലം

അല്ലിപ്പടിപ്പുരചാതിൽ കലഞ്ഞുവാൻ
വല്ലഭം സൂത്രമൊന്നൊതെടുപ്പൂ?

“ചേലിൽ മുളകുളാൽ മുറഞ്ഞു നിമ്മിച്ച
വേലി ഞാൻ ചെന്നൊന്നു നോക്കിടട്ടേ!”

എവം കഥിച്ചുഴന്നേറു ഞാനങ്കണ-
ഭൂപിലേയ്ക്കേകയാഗമിച്ചു.

ഞാനേവം തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചതെന്നാലെൻ
പ്രാണേശനെക്കാണാനായിരുന്ന!

—യാക്കാകോച്ചി.

പ്രഭാതത്തിൽ

മധുരതരസപഷ്പശതത്തിൽനിന്നും
മണിനിനദമെന്നെ വിളിച്ചുണർത്തി,
അതിനൊടിചേർന്നു ഞാൻ പത്തു വട്ടം-
മഖിലശനാമം സ്തുതിച്ചു ചൊല്ലി!

—സായ്ശ്വേത—മോഷി.

അനുഭവം

ഇലപൊഴിയും കാലത്തി-
ലേമ്മട്ടിലൊരൊക്കോ

മല കയറാനൊക്കും

നിനക്കു?—ചൊല്ലൂ!

കരുണമെന്നിരുവർനാ-

മൊരുമിച്ചു പോയിട്ടും

പെരുതു പണിയെന്നു

നാം കണ്ടതല്ലേ?

—ദായ്മാക്കു രാജകുമാരി.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

പുകച്ചുരുളുകൾ

“നാവാ”തീരേ ലവണദഹനാധീമാന..

കുണ്ഡങ്ങൾ ചിന്നി-

ത്താലും ധൂമച്ചുരുളുകളുയർന്നു-

സന്ധ്യാഗമത്തിൽ,

ആവുമട്ടിൽത്തൂനി കലുമിഴഞ്ഞപ്പ-

രം ചെന്നുപററാ-

നഃപാതങ്ങിങ്ങുഴരിയഴകാൻദ്രി-

യിൽത്തങ്ങിനിൽപ്പൂ!

—മറിയോക്കിനോ കോ—കാക്കിമ.

൧൩

മുത്തക്കിളികൾ

ഓർത്തിരിക്കാതെ

പഥികർ നടന്നു കടന്നുപോകും
പരിചിയലുന്നോരക്കാഴ്ച കാണാൻ
വഴിവക്കിൽ നിൽക്കും കുറുകുവല്ലി
വഴിയും രസത്തോടൊന്നെത്തുന്നോക്കി.
കഴിവെ, നന്മതിലേ കടന്നുപോയ
കഴുതയതിനെ വയററിലാക്കി.

—ബാബു.

മൈതാനത്തിൽ

കാസുഗാമൈതാനഭൂവില്പയന്നതാ
കാണുന്നു നീളെപ്പുകച്ചുരുൾച്ചാത്തുകൾ,
ശ്രീലചൈത്രാങ്കിതമൈതാനവീഥിയിൽ -
മേലിൽപ്പൊടിച്ച ഹരീതകത്തയ്യകൾ,
ഇല്ല മേ സംശയം, നാരിമാർ പോയ്പ്പരി-
ശ്ചല്ലാമെടുത്തു പചിക്കുകയാകണം!

—കോക്കിനോ മോട്ടോ
നോ ഹിറോ മാനോ.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ഫലിക്കാത്ത ആശ

കൊണ്ടാടി നമ്മളൊരുമിച്ചൊരു പൊൻകിനാവിൽ
കണ്ടെത്തുമെന്നു കരളിൽ കൊതിയാൻ മൂലം,
ഇണ്ടൽപ്പെടാനുമിടയായിതറക്കുമെന്നൊ-
ന്നുണ്ടായിടാതെ നിശ ഞാൻ, സഖി, തള്ളിനീക്കി!

— അജ്ഞാതനാഥാ.

൩൯

കെട്ടുപിണഞ്ഞ ചിന്തകൾ

മനികലാ നിമ്ബരാഗമെന്നും
നിന്നീടുമെന്നങ്ങനെ നിശ്ചയിക്കാം?
ഒന്നുയ്പിണഞ്ഞൻ മുടിപൊലെയിനു
ചിന്നിക്കിടപ്പു, മമ ചിന്തയെല്ലാം!

—ഹോറിക്കാവാ പ്രഭി.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ഗുഡശപഥം

ഈ വിശ്വം വേണ്ടെന്നീനീമേഷത്തിലെൻ
ജീവിതശുദ്ധി പൊട്ടിയെങ്കിൽ!—

എൻകരൾക്കാമ്പിൻ നിഗുഡശപഥമൊ—
നെന്നകി,ലനകതമായ് മേവിയേനേ!

—ഷോക്ക രാജകുമാരി.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ഉഷ്ണിയിൽ

കുതിർനിരകളുങ്ങനെ പാകിപ്പാകി-
കനകലസൽക്കാല്യമണഞ്ഞിടുമ്പോൾ,
തുകിലണിപാനശ്ശോന്യം നമ്മൾ ചെയ്തും
തൂണയതമോ, ചിന്തിക്കിലെത്ര കഷ്ടം!

—അജ്ഞാതനാഥ.

മഞ്ഞ കിളികൾ

അല്ല

യാഥാർത്ഥ്യമൊന്നും യഥാർത്ഥമല്ലെന്നുള്ള
ബോധമെനിക്കു ശരിക്കുമുണ്ടാകയാൽ,
സപ്തങ്ങൾ പിന്നെയൊന്നെമ്മട്ടത്തേവിധം
സപ്തങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു ഞാൻ?

—സായ്ഗോ ഫോഷി.

൪൩

വെറുപ്പ്

പകൽ വേഗം പോക-
മറിയാമെന്നിരിക്കട്ടെ
പകരമാ നിശ വീണ്ടും
വന്നുചേരും....

എന്നാലുമെത്ര വെറു-
ക്കുന്നു പോകുവാ-
നെന്നോടരുളീട്ടു-
മുഷ്ഠിപ്പിട്ടൊ ഞാൻ!
—ഹൃദയവാതാനോ മിഷ്ടിനോബു.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ബഹുരോദനത്താൽ

ചോറ്റു പയലിൻ വരമ്പിൽ നിയതം
ധ്യാനത്തിൽ നിമ്ഗ്നനാ-
യാരാൽക്കണ്ണു മടച്ചിരുന്നിടുവാ-
ക്കാക്കൊന്നു കേണിടവേ;
പാരം ഭീതിയിൽ മറു പക്ഷികളുമോ
ഞെട്ടിത്തരിച്ചൊ, കൈയും
തീരെത്താഞ്ഞതയാൻ മട്ടു നിതരാം
വഷിപ്പു ഭീനസ്വപനം!

—അജ്ഞാതനാഥ.

ദ്രവിപ്പ ചിത്തം

അസ്സൈരഭാദ്യമാം ചൈവകച്ചോട്ടില-
ത്തുത്സവം ഞ്ഞുനാസപദിച്ചു!
ആ മധുരസ്മൃതിയോരോന്നണഞ്ഞു മൽ-
പ്രേമാദ് ചിത്തം ത്രസിച്ചുനിൽക്കേ;
അച്ചൈവകത്തോടു ചോദിച്ചുപോയി ഞാ-
നച്ചാരുഗാത്രിതൻ വർത്തമാനം!
കാതുന്നതെന്തു ഞാൻ?... ഹാ, കഷ്ടം, വാസന്ത-
ശീതേന്ദുബിംബം.... ദ്രവിപ്പ ചിത്തം!

—ഏജിവാർ ഇഴയ് താക്കാ.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

എന്റെ കൈയറുകൾ

ആരും കണ്ടെത്തിടാതാരുമറിഞ്ഞിടാ-
താരാലാ വാരാശിതൻപരപ്പിൽ,
കേവലം ശാന്തമായ് വേലിയേറ്റം വിട്ടു
മേവുമ്പോൾപോലും ജലാന്തരത്തിൽ
താണകിടക്കുമൊരു കൊടുംകാരവോ-
ലാണു ഞാൻ ചാത്തുമെൻ കൈയറുകൾ.

ഒറ്റ നിമേഷത്തിലേക്കിലും, ഹാ, ജലം
പറ്റിയതൊട്ടുമുണങ്ങുകില്ല!

—സാനുകി പ്രഭു.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ശുചീകരണം

ആവതും വേഗം തുടച്ചുയായി-
ട്ടാവതിക്കും ഹിമധാരകളേ,
ഛാ, ശുചിയാക്കിടട്ടത്രയേറെ-
ക്ലേശം പുരണ്ടോരിജ്ജിവിതം ഞാൻ!

—ബാഷോ.

൪൮

ലി ലിൻഗ്

പതിനായിരം കാതം മണൽക്കാട്.താണ്ടി-
പ്പതാതെ, തളരാതെയിവിടെ ഞാനെത്തി!
പരിചിലെൻതമ്പുരാനെജയമാല ചാർത്തി-
പ്പലഹ്ലണപ്പരിഷയെപ്പറപ്പിക്കാൻവേണ്ടി!
വഴിയില്ല പോകാനിനിചൊരി മണ്ണുമാറി
വഴിത്താര മുഴുവനും വഷളായിപ്പോയി!
കുരുപോലെന്നമ്പും വാളും നരുന്നരുങ്ങായി
വീരവിലെൻ സേനകളും വീടുകളിൽ പാറി!
ഞാനില്ല വരുന്നില്ലെൻ വ്യാതിയൊക്കെപ്പോയി
ഞാനില്ല വരുന്നില്ലെൻ വ്യാതിയൊക്കെപ്പോയി!

* * * *

എന്നമ്മ മരിച്ചിട്ടിന്നേറെ നാളായി
 ഇന്നെന്റെ വീട്ടിലോ ഞാനേകനായി
 എന്നോമൽത്തമ്പുരാനൊരാൾ പാസമേകാൻ
 ചെന്നാലൊക്കുമെന്നോക്കുകൊതിയുണ്ടുപോകാൻ
 എന്നാലെമ്മട്ടിലൊന്നു പോകുവാൻ കഴിയും
 എന്നെന്നുമിനിത്തുനിച്ചിവിടെ ഞാൻ കഴിയും!

[ലി ലിൻഗ്, സുവു—ഇവർ രണ്ടുപേരും ഗുണന്മാരുടെ രാജ്യത്തിൽ തടവുകാരായിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. പത്തൊമ്പതു കൊല്ലത്തിനുശേഷം സുവു വിമുക്തനായി. ലി ലിൻഗ് അയാളോടൊന്നിച്ചു തിരിച്ചുപോവുകയില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അയാൾ എഴുന്നേറ്റു നൃത്തം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പാടി.]

ലി ഫ്യൂ - ജെൻ

കഷ്ടം, നിലച്ചുകഴിഞ്ഞിതെന്നോമലിൻ
പട്ടാംബരസപരചഞ്ചലവീചികൾ!
അച്ഛസ്സദികശിലാനിമ്മിത്തോജപല-
സപച്ഛപരാന്തയിൽ മുറുന്ന് ധൂളികൾ
നിശ്ചലമായിത്തണുത്തുപോയ്ത്തനപിതൻ
നിശ്ശൂന്യമായ്ത്തീൻ പൂമച്ചുവിലവും!
വാതിൽക്കലൊക്കെയും കുന്നുകൂടീടുന്നു
വാടിക്കൊഴിഞ്ഞൊരണക്കിലച്ചാത്തുകൾ!
പ്രേമാത്മകാശാവശനായനാരത-
മാ മനോജ്ഞാംഗിയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിടും,
കേണ വാഴുന്ന ഞാൻ ശാന്തിയിലെമ്മട്ടി-
ലാനയിച്ചീടുമെൻ സന്തപ്തമാനസം?

[മേൽപ്രസ്താവിച്ച കവിത, തന്റെ പ്രിയതമയായ ലി ഫ്യൂ - ജെൻ
മരിച്ചപ്പോൾ വൃ.ഭി എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. സങ്കടം സഹിക്കാൻ
സാധിക്കാതെ അദ്ദേഹം ചൈതന്യമില്ലാത്തതായിത്തീർന്നു വിചാരം

രെ (Wizards) ആലുച്ചു വരുത്തി. മരിച്ചുപോയ പതിയുടെ ആത്മാവുമായി ഇടപെടാൻ സാധിക്കുമോ? അവർ തന്നെ ആക്കിത്തീർക്കുമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശം. ഒടുവിൽ അവരിലൊരാൾ രാജ്ഞിയുടെ രൂപം ഒരു യവനികയിന്മേൽ ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തു. ചക്രവർത്തി ഇങ്ങനെ വിലപിച്ചു]

സദ്രസം മുന്നിൽ വന്നുനിൽക്കും നീ
 സത്യമോ, വെറും മിത്ഥ്യയോ?
 നിന്നുനിലേവമെമ്മട്ടാകിലും
 നിന്നെയും നോക്കി നിൽപ്പു ഞാൻ!
 ലോലമാമൊരു പട്ടുസാരിതൻ
 ചാലനസ്ഥനവീചികൾ
 വന്നുണയുന്നു മന്ദമന്ദമെൻ
 കണ്ണുയുഗ്മത്തിലോമലേ!
 ഏത്രയെത്ര പതുകെയാണു നീ-
 യെത്തിടുന്നതെന്നാമനേ!

വെള്ളപ്പൊക്കം

ചുറ്റിച്ചുരുണ്ടുരുണ്ടു കോടക്കാർ മുറുമുറു-
പ്പററ നിലച്ച മഴയിററിയിററി!

മുറുമുഷ്ടാശകളും മേൽക്കുമേൽ മങ്ങിമങ്ങി-
ക്കററാക്കുറുരുട്ടെങ്ങും തിങ്ങി പിങ്ങി!

കപ്പനിരപ്പിയന്ന ഭൂമിക,ളിരച്ചാത്തു
തപ്പിപ്പുളഞ്ഞൊഴുകും വൻചുഴയും!—

മുന്തിരിച്ചാരുണ്ടെ,നിക്കെന്നുന്നിൽ പതഞ്ഞന-
ന്നുന്തിരിച്ചാരുണ്ടെന്നിക്കെൻറ മുന്നിൽ!

മന്ദിരത്തിൻ കിഴക്കേ ജാലകസമീപത്തിൽ
മന്ദിതചേഷ്ടനായി കുടിച്ചിരിപ്പു.

അത്യന്തം കൊതിപ്പുണ്ടെന്തോഴരെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
സദ്രസമോരോന്നോത്തു സമുല്ലസിപ്പു!

എങ്കിലും, വരുന്നീലാ പഞ്ചിയോ, പണ്ടിയോ, ഞാ-
നെൻകിളിവാതിലിങ്കൽ തനിച്ചിരിപ്പു!

—താ വോ ചിൻ.

പുതിയ ധാന്യം

തിരിയെ വിളിക്കാൻ തരപ്പെടാതെ
തെരുതെരുപ്പായുന്നു വത്സരങ്ങൾ!

അനുപമരമ്യമാമീയുഷസ്സി-

ലനഘപ്രശാന്തമീ നിശ്ചലതപം

മമ മെയിലിന്നിളംമുട്ട ചേക്കും

ഹിമകാലവസ്രം ധരിച്ചശേഷം

തനിയെ സന്ദർശിക്കമക്കിഴക്കൻ

തണുവണിക്കുന്നിൻചെരിവുകളിൽ

അലയുന്നതുണ്ടോരു മൂടൽമഞ്ഞാ

മലയോരപ്പുഞ്ചോലയിങ്കലെങ്ങും.

ഒരു മാത്രമാത്രമതുല്യസിപ്പു

മറയുന്നു പിന്നത്തെ മാത്രയിങ്കൽ

അണയുന്നു തെക്കുനിന്നാടിയാടി-

ത്തണുവുറാതാമൊരു മന്ദവാതം.

പുണരുകയാണതു മന്ദമന്ദം

പുതുധാന്യം പൂത്ത വയലുകളെ!

—താ വോ ജിൻ.

ഒൻ

മധുരചിത്രങ്ങളിൽ

കാക്കടകമാസത്തിൽ തളിരിട്ടിമുടി
പൊക്കത്തിൽ വളരുന്നു പുൽക്കൊടികൾ
ഇലമുററിത്തളിർമുററിത്തരുനിരച്ചിപ്പുക-
ളിളക്കുന്നെൻ ചെറുവീട്ടിൻ ചുറ്റുപാടും
ഒരു കൊച്ചുകിളിപ്പോലുമതുമേവും സ്ഥാനത്തിൽ
മരുവുന്റീലതിമോദമാന്റിടാതെ.
അതുപോലിങ്ങിത ഞാനും പനയോലമേഞ്ഞൊ
സദനത്തെ സ്നേഹിപ്പു സാനമോദം. (രേൻ
ഉഴുകിക്കഴിഞ്ഞു ഞാൻ വിതയ്യംകഴിച്ചു ഞാ-
നൊഴിവുണ്ടെനിക്കിനിയേറെനേരം—
ഇവിടെയിരുന്നോരോ പുസ്തകം വായിക്കാ-
നീനിയെന്നിതല്ല പസരമുണ്ടധികം.
അവിടെയിടുങ്ങിയോരാനടവഴിയിലി-
ല്ല പഗാഫമാളുന്ന കുഴികളൊന്നും.
തിരിയെ മടങ്ങുന്നു പലചൊഴുതുമാവഴി
പരിചിലെൻ തോഴർതൻ വാഹനങ്ങൾ.

ഫിമപാതകാലത്തെ മുന്തിരിച്ചാരൂ ഞാ-
 നമിതോത്സവത്തിൽ പകന്നൊഴിപ്പൂ!
 മതിമോദത്തൊടു ഞാനെന്തോട്ടത്തിൽ വളരുന്ന
 'ലതയൂസ'പ്പഴമേറെപ്പിഴതെടുപ്പൂ!
 പരിചിൽപ്പതുങ്ങിപ്പതുങ്ങിക്കിഴക്കുനി-
 ന്നൊരുകൊച്ചുപൊടിമഴയാഗമിപ്പൂ.
 പരിചരണോത്സുകയാകുമതിനെയതിമധുരമാ-
 മൊരുകുളിർത്തെന്നലനുഗമിപ്പൂ.
 സദ്രസം 'ചൗരാജ'കഥതൻ തിരകളിൽ
 തത്തുണെൻ ചിന്തകളലസുമായി,
 മലകൾതൻ കടൽകൾതൻ മധുരചിത്രങ്ങളി-
 ലലകയാണലകയാണെൻമിഴികൾ!
 ഒരു വെറും നോട്ടത്തിൽ കാണു ഞാൻ നേമിട്ട
 വിരവിലീ വിശ്വപത്തെയൊക്കമാനം.
 ഒരുനാളും ഭാഗ്യവാനല്ലേവം കുതുകങ്ങൾ
 പരിത്രപ്തിയുൾത്താരിലേകിടാത്തോർ!

ഒന്നു

പവ്താരോഹണവേളയിൽ

നീലവിണ്ണമവെച്ചുരാലുയർന്നിതാ
ലാലസിക്കുന്നു 'കിഴക്കൻ കൊടുമുടി'
പാരം നിഗൂഢമായ് നിശ്ചലമായിതാ
പാറപ്പടപ്പിനിടയ്ക്കൊരു ഗഹപരം!
നിമ്മിതമല്ല, ശിലാശിഖ ചാതുര്യ -
മർമ്മപ്രകാശകമല്ലയിക്കുന്ദരം.
നിഹന്തമാണിതെപ്പൊഴും പ്രകൃത്യംബ
തന്നിടം മേചകമേഘമേലാപ്പിനാൽ!
കഷ്ടമെൻ ജീവിതത്തിന്മേൽ തുടച്ചയാ -
യററമില്ലാത്തുള്ള രൂപാന്തരങ്ങളെ
എത്തിച്ചിടുന്ന ദശകളേ, ചൊൽകെന്തു
വസ്തുക്കളാണയേ നിങ്ങളുതകളേ?
എന്നും വസിപ്പേൻ വസന്തഘോരമന്തങ്ങൾ
ചുമ്മാതെ വന്നുപോമിരിക്കുന്ദരത്തിൽ ഞാൻ!

—താദാ—യ്യൂൺ.

കുപ്പലിൽ

പഴുതൊന്നുമില്ലാതൊരായിരമടിപൊങ്ങി-
പ്പരിലസിച്ചിടുന്ന പാറകളേ!
ഒരു കൊച്ചുതിരവോലുമിളകീടാത്തങ്ങനെ
മരുവുമസീമജലാശയമേ!
കലരാതെ കരിനിഴൽപ്പൊടിപോലുമെന്നെന്നും
വെളുവെളു മിന്നും മണൽപ്പാമേ!
മഴയത്തും വെയിലത്തുമൊരുമാറമില്ലാത്ത
മരതകപ്പച്ചപ്പയിനുകളേ!
ഒരു തടവില്ലാതിരച്ചാത്തു തെരുതെരെ
തിരതല്ലിപ്പായുന്നോരുരവികളേ!
ശതവയ്ക്കശതയുഗകാലമായ് തങ്ങുതൻ
ശവമങ്ങു കാക്കുന്ന വിടവികളേ!
നിരവിച്ചിരിക്കാതെ നിമിഷത്തിൽ നിങ്ങളി-
ന്നൊരുപാമ്പൊഴുത്തിലെ വേദനയെ,
കഴുകിക്കളഞ്ഞെടുപ്പിച്ചിതൊരു പുത്തൻ
കവിതയെഴുതാൻ തൻതുലികയെ!

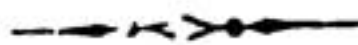
—ചാൻ ഫാങ്ങ് ഷെൻഷ്,
ഐ

ഒരു വിലാപം

[ബി. സി 110-നോടടുപ്പിച്ചു രാഷ്ട്രീയമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ വൃന്ധുൺകാരുടെ രാജാവായ കൺമൊ എന്ന Nomad രാജാവിന്റെ ഭാര്യയാകുവാൻവേണ്ടി ഫ് സി-പ്യൂൺ എന്ന ഒരു ചൈനീസ് രാജകുമാരി അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവൾ അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ തന്റെ ഭർത്താവായി വൃദ്ധനും ചാവറായിരുന്ന ഒരു കരാളെയാണ് അവിടെ കണ്ടത്. അയാൾ കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം, അവർ കുന്നിച്ചിരുന്നത് ഒരു കോപ്പ വൈൻ കുടിച്ചപ്പോൾ മാത്രമേ അവളെ കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. അവർക്കു തമ്മിൽ പൊതുവായി ഒരു ഭാഷ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് അന്യോന്യം സംഭാഷണം നടത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല.]

മന്നിലകന്നൊരിക്കോണിലെൻ ബന്ധുക്ക-
ളെന്നെപ്പരിണയം ചെയ്തു നൽകി.
കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിചിത്രമായുള്ളൊരു
കാട്ടിലേയ്ക്കെന്നെപ്പറഞ്ഞയച്ചു,
ഛാ, കഷ്ടം, 'വൃന്ധുൺ'കാർ തൻ നൃപനായിട്ട-
മേകനായ് തീരുകൊടുത്തിതെന്നെ.

കേവലമിന്നൊരു കൂടാരം മാത്രമാ-
 ണാവസിസ്താനെന്നിരിക്കുള്ള ഗേഹം.
 ചമ്ച്ചരളിനാലാണിച്ചരളുകൾ
 നിമ്ിച്ചിട്ടുള്ളതെൻ പുറുപാടും
 കഷ്ടം, കുടിക്കുവാനശപത്തിൻ ദൃഢമാ-
 ണപ്പിച്ചുകൊ, ഹാ, വെറും പച്ചമാംസം.
 ജന്മദേശത്തെയോഞ്ഞപ്പൊഴുമീവിധ-
 മെന്നനം നോവുന്നിതെന്തുചെയ്യാം!
 മെന്നനം നീറുന്നു!—ഹാ കഷ്ടം ഞാനൊരു
 മഞ്ഞക്കിളിയായി മാറിയെങ്കിൽ
 പക്ഷുപുടങ്ങുടിച്ചുടിപ്പെൻവീട്ടി-
 ലിക്ഷണമെത്താൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ!

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കൃതികൾ.

1. രമണൻ	1	8
2. ദേവഗീത	2	0
3. സ്തൂനിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം	2	0
4. അപരാധികൾ	1	0
5. ദിവ്യഗീതം	1	8
6. ഓണപ്പുക്കൾ	1	0
7. ബാഷ്പാഞ്ജലി	1	8
രക്തപുഷ്പങ്ങൾ	1	4
പുഷ്പകാന്തി	1	4
ആകാശഗംഗ	1	0
കുളിത്തൊഴി	2	8
8. വത്സല	0	8
9. ആരാധകൻ	0	8
14. മോഹിനി	0	8
15. ദേവത	0	8
16. തിലോത്തമ	0	8
17. കലാകേളി	0	12
18. ശ്രീതീലകം	1	0
19. മൃഡാമണി	1	0
20. കരടി	0	8
21. വിചാമാലോചന	0	8
22. അനശ്വരഗാനം	0	8
23. യവനിക	1	8
24. ഹേമന്തചന്ദ്രിക	1	8
25. സാഹിത്യചിന്തകൾ	1	0
26. പ്രതികാരദൂർ	2	8
27. പെല്ലീസും മെലിസാനയും	1	8
28. മാനസാന്തരം	1	8
29. ദേവയാനി	0	8
30. നിർവൃതി	0	8
31. മൌനഗാനം	1	0
32. നവഭാവന (ശ്രീദേവി ചങ്ങമ്പുഴ)	0	8
33. കല്യാലമാല	1	4
34. നിശ്ചാണമണ്ഡലം	0	12
35. അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ	0	12
36. ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ളയുടെ എല്ലാ കൃതികളും കൂടി ഒരു വാല്യത്തിൽ	5	0

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.